

Art: Processos oberts / Art: Open Processes. 1/8

Àlex Nogué

REGISTRES I POSICIONS
REGISTERS AND POSITIONS

N80 10483 8084 47899

08:08AM

17M 11.07.2008

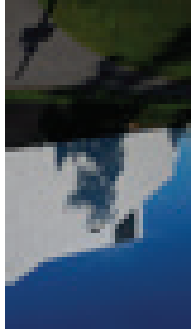
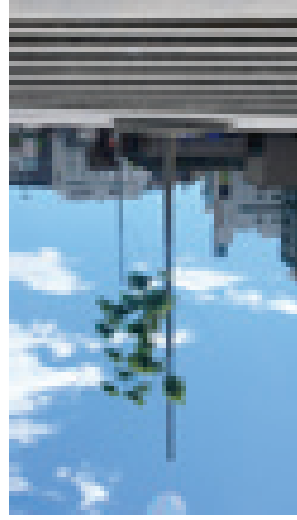
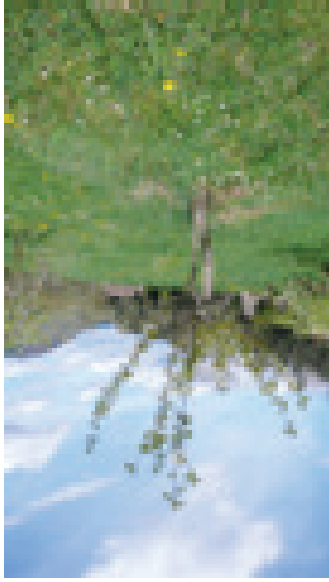
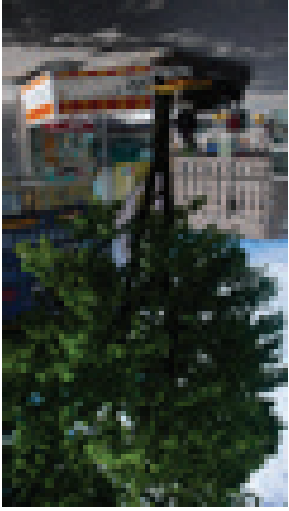
N 80° 10.020' E 24° 53.899' 17M

20.08.2008 71.86PM

N81° 28.488' E28° 11.028'

BSW 18.07.2008 01:08 PM

REGISTRES I POSICIONS¹

El primer pas de qualsevol activitat creativa no és fàcil, requereix inventar un context, i això llevat d'alguns processos² no és un fenomen automàtic. Entrar en el dibuix costa. Demana instaurar l'empatia entre objecte i subjecte i fer alguns -o molts- tómbos pel voltant del tema³. Un cop ets dins del cercle, tot és força més fàcil, només és qüestió de mantenir-s'hi; per la qual cosa basten actituds senzilles com la constància, la paciència, l'ús adequat del temps i una mica de disciplina en l'aplicació de la tècnica i, sobre tot, tenir la fortuna de l'encert.

Inicialment l'assumpte, el tema, l'objecte del dibuix -i, en general, de la creació - és desconegut, jo crec que, realment, ni tan sols és intuït, però deixem-ho com si així fos, vagament intuït. En aquest primer moment del que es tracta és d'entendre lleugerament algun dels termes de la interrogació de l'artista, no pas la pregunta sencera, perquè la pregunta sencera es va formulant sincrònicament amb les respostes que el mateix procés creatiu ofereix.⁴

Entrar en un dibuix, és com entrar dins d'un núvol. Vistos de lluny els núvols tenen un contorn definit. Viscuts de a prop experimentem que no tenen perfil i que no hi ha cap lloc concret que ens indiqui el moment de pas de l'exterior a l'interior. És tracta d'una línia difosa, com les imatges dels límits en les pel·lícules d'Angelopoulos. És de manera progressiva com les formes es fan difoses i en perdem la visió nítida. Una situació que té menys a veure amb un estat d'ànim indecís i més a veure amb un estat d'ànim complex. La reacció natural d'estar dins de la boira deu ser intentar eixir-ne per recuperar la comoditat de la visió diàfana. Aquestes temptatives es poden repetir moltes vegades en el procés de la creació, fins que en un dels intents

REGISTERS and POSITIONS¹

In any creative activity, the first step isn't easy. It requires a context to be invented, which, except in some processes², is not something that occurs automatically. To enter into the drawing is hard. It demands for empathy between the object and the subject to be established and for some -or many- preliminaries of the subject³ to be explored. Once you have entered the circle everything is somewhat easier, all you have to do is stay there; and all it takes to do that are the simple attitudes of constancy and patience, an adequate use of time, a bit of discipline to apply the technique and, first and foremost, the good fortune of a lucky choice.

Initially, the subject, the theme, the object of the drawing is unknown, I believe that in reality it isn't even intuited, but let us say that it is, indeed, vaguely intuited. At this first stage, the question is to gain some overall understanding of some of the terms of the artist's interrogation, not the full question because the full question will be formulated synchronically with the answers generated by the creative process itself.⁴

To enter into a drawing is like entering a cloud. Seen from a distance the clouds have a clear-cut shape but experienced at close range the outline disappears and there is nothing to indicate the moment of passage from the outside to the inside. It is a diffuse line, like the images of limits in an Angelopoulos film. It is the way the forms become increasingly diffuse and we lose our clear vision of them. This situation is less akin to an indecisive state of mind than to a state of complexity. The natural reaction to being inside a mist is to find a way out of it, to recover the comfort of clear vision. These attempts may be repeated many times during the process of creation until, during one of the attempts we decide to

decidim abandonar: El dibuix -o l'obra- ja no es produirà.

En les qüestions de la creativitat, hi fa més la fortuna que la voluntat. I si la fortuna no acompanya, no queda altre remei que aliar-se amb el temps i fer de la durada una experiència.

Molts dibuixos són un intent de construcció d'una esfera dintre la qual poder-hi escoltar la memòria, o reconèixer-hi el present en la fressa del llapis que es desplaça per la superfície del paper o el tacte del dit sobre la tauleta gràfica; són, com deia Goethe,⁵ el mitjà més segur per aïllar-se del món així com per penetrar-hi.

Quan dibuixes vas i tornes del passat al present moltes vegades i sense cap ordre. Anada i tornada són direccions per entendre. Moltes vegades el que et permet definir un treball són més els difosos estats de somni que les intencions planificades. De cop alguna cosa prou coneguda que tens al davant se't fa evident d'una manera nova i et situa en el present. Pot ser la particular línia d'una branca d'arbre que penja trencada pel vent, o la rara sensació que es produeix quan dues coses completament diferents coexisteixen en el mateix espai, i amb el seu diàleg incongruent creen un discurs nou, com ara els arbres amb la seva vida i les seves lleis naturals pròpies i els homes amb les seves vides i les seves lleis culturals pròpies. La distància infranquejable entre les coses properes irradia una estranya sensació que cada dia podem percebre.

El títol *Registres i posicions* aplega centenars de dibuixos fets a Hèlsinki a Barcelona i a la Vall d'en Bas. Són dibuixos petits, de DIN A4, fets estant assegut, a la falda, o dret, recolzant el paper sobre una carpeta. Son fets de prop, a la llum del dia, tenen la immediatesa i la proximitat intrínseca en la seva mateixa execució; en canvi, com passa sovint amb els

give it up: The drawing -or the work- will no longer be completed.

Where creativity is concerned, good luck is more crucial than willpower and if luck isn't with you there is nothing to be done but to team up with time and make duration an experience.

Many drawings are an attempt to construct a sphere inside of which memory can be listened to, or to recognize the present in the sound of the pencil as it travels over the surface of the paper or the feel of the finger on the graph-board; As Goethe⁵ said, "there is no way of more surely avoiding the world than by art, and it is by art that you form the closest link with it."

When you are drawing you repeatedly come and go between the past and the present in no particular order. To come and to go are directions for the sake of understanding. Often it is more the diffuse dream state that enables you to define a work than any planned intention. Suddenly something perfectly familiar right in front of you becomes evident in a new way and situates you in the present. It may be the particular line of the branch of a tree as it hangs, broken by the wind, or the strange sensation that arises when two completely unrelated things coexist in the same space, and the incongruous dialogue between them creates a new line of discourse, such as trees with their lives and natural laws of their own and humans with their lives and specific cultural laws. The unbridgeable distance between things that are close radiates a sensation of strangeness that can be perceived every day.

The title *Registers and Positions* gathers hundreds of drawings made in Helsinki, in Barcelona and in La Vall d'en Bas. They are small drawings, size DIN A4, done on my lap

dibuixos exposats, es veuran de lluny, penjats verticalment a la paret i darrera un vidre que refreda i allunya.

És molt diferent sortir i trobar-se amb el dibuix, que anar a caçar-lo⁶.

Surts, com un viatger romàntic traslladat d'època, a peu o amb bicicleta, paper, llapis, GPS, càmera,... de cop creus endevinar un tema que et donarà joc, t'atures, comences a dibuixar. Et donarà joc: hi haurà lluita emotiva i intel·lectual. En els primers dibuixos no hi sol passar gaire res; la majoria, un cop fets, van immediatament al departament dels rebutjats. Persistint una mica, poc a poc pots sentir -és una qüestió purament emotiva- el que John Berger descriu com un encontre entre tu i el dibuix.⁷ Ara comences a dibuixar.

"Un dibuix defineix la posició topogràfica i metafòrica de qui dibuixa i de qui mira el dibuix. Aquesta posició metafòrica és essencial. No es tracta només de saber si ets lluny o a prop, més amunt o més avall d'allò que dibuixes. Es tracta de saber que ets allà, com també és allà, per exemple, l'arbre que dibuixes. Aquests dos punts (dibuixant i dibuixat) defineixen una línia al llarg de la qual es pot produir l'encontre -el dibuix- entre una mirada que acumula tota l'experiència anterior del mirar i la imatge que un rep de l'arbre, que de fet acumula tots els arbres vistos. Això mateix succeeix en l'encontre d'un dibuix i l'espectador que el mira. I crec que es deu a aquesta immediatesa intel·lectual i sensual que un mitjà tan simple com el dibuix pot arribar a ser tan emotiu".⁸

sitting down, or standing, resting the sheet on a folder. They were made close-up, in full daylight and have the direct proximity intrinsic to how they were made; however, as often happens when work is shown, they will be seen from a distance, hanging vertically on the wall, behind a glass that will add to the cold and to the distance.

Going out to find the drawing is not the same thing as going to hunt it down⁶.

You set out like a romantic traveller transported in time, on foot or on a bicycle, paper, pencil, GPS, camera... suddenly you think you've spotted a subject that will give you some play, you stop, you begin to draw. It will give you some play: there will be an emotional and intellectual struggle. In the first drawings nothing much happens, once they are finished most of them go directly to the reject department. If you persist a little, bit by bit you can feel -this is something purely emotional- what John Berger describes as a meeting between you and the drawing.⁷ Now you are beginning to draw.

"A drawing defines the topographical and metaphorical position of he who draws and he who looks at the drawing. This metaphorical position is essential. It is not only a matter of knowing if you are near or far, further up or further down than what you are drawing. It is a question of knowing that you are there and the tree, for example, that you are drawing is also there. These two points (drawer and drawn) define a line along which the meeting may take place -the drawing- between the look that gathers all the experience of previous looking and the image that we get of the tree, that actually gathers all the trees you have ever seen. The same thing happens at the meeting of the drawing and the spectator looking at it. And I believe it is the intellectual and sensual immediacy of a medium as simple as drawing that enables it to reach such emotional potential".⁸

¹ *Registres i posicions*, presentat a la galeria Horizon, Colera, 2009. Aquest treball aplega uns 2.000 dibuixos realitzats entre el 2008 i el 2009 a Helsinki, Barcelona i Hostalets d'en Bas. *Registres i posicions* per una banda fa referència a l'idea d'enregistrament notarial, a un dir "ho he vist" i "ho he vist aquí", i per l'altra fa referència a la posició del que mira. És a dir, una confrontació entre un tema i un intèrpret que està localitzada topogràficament. Aquesta posició a l'espai pren, en el discurs creatiu, el valor de la posició intel·lectual i creativa des de la que es treballa.

² Escriptura automàtica, per exemple.

³ La música i les arts escèniques hi tenen molt a dir sobre l'empatia en el procés de creació: BROOCK, P. *La puerta abierta. Reflexiones sobre la interpretación del teatro*. Barcelona: Alba editorial, 1997. ISBN 9788488730619.

⁴ El projecte *23 preguntes amb resposta* realitzat per Ester Baulida i Àlex Nogué, l'any 2003-2004 intenta posar en evidència alguns dels mecanismes del diàleg visual durant el procés de creació. (BAULIDA, E; NOGUÉ, À; *23 preguntes amb resposta/23 questions with answer*. Olot: Edicions del Museu, 2004 ISBN 84-931615-6-X

⁵ GOETHE, F. W. *Maximes et réflexions*, trad. G. Bianquis, Paris: Gallimard, 1943, p. 67.

⁶ A la Garrotxa el verb caçar és molt polisèmic.

⁷ http://www.avizora.com/publicaciones/reportajes_y_entrevistas/textos_0002/0010_john_berger.htm [consulta: 02 gener 2010]

⁸ Extret del text reproduït a la paret de la Galeria Horizon, Colera, durant l'exposició: Àlex Nogué, *Registres i posicions*, 2009.

¹ *Registres i posicions* (Registers and Positions), presented at *Galeria Horizon*, Colera, 2009. This work brings together some 2000 drawings done between 2008 and 2009 in Helsinki, Barcelona and Hostalets d'en Bas. On the one hand *Registres i posicions* refers to the idea of a notary register, to saying "I saw this" and "I saw it here"; on the other hand it refers to the position of the person looking, that is to say, the topographically located confrontation between a subject and the observer interpreting it. In the creative discourse, this position in space takes on the value of the intellectual position from which the work is carried out.

² i.e.: automatic writing.

³ Music and the arts of the stage have much to say about empathy in the creative process: BROOK, P. *The Open Door. Thoughts on Acting and Theatre*. New York: Theatre Communications Group Inc., 1995 ISBN 1-55936-102-6.

⁴ *23 preguntes amb resposta* (23 Questions with Answers) was a project carried out by Ester Baulida and Àlex Nogué in 2003-2004, which intended to reveal some of the mechanisms of visual dialogue within the creative process. (BAULIDA, E; NOGUÉ, À; *23 preguntes amb resposta/23 questions with answers*. Olot: Edicions del Museu, 2004 ISBN 84-931615-6-X

⁵ GOETHE, J. W. *Maxims and Reflections*, transl. E. Stopp, London: Penguin Classics, 1998; maxim 52, p.7 ISBN 0-14-044720-2

⁶ In the Garrotxa area the verb to hunt has a wide variety of meanings.

⁷ http://www.avizora.com/publicaciones/reportajes_y_entrevistas/textos_0002/0010_john_berger.htm [consulted: January 2, 2010]

⁸ Taken from the text reproduced on the wall of the Galeria Horizon, at Colera, during Àlex Nogué's exhibition *Registres i posicions*, 2009.

